

ת"פ (כפר סבא) 36972-01-22 - מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה נ' האני אבו חסונה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 36972-01-22 המשרד להגנת הסביבה נ' אבו
חסונה ואח' ת"פ 35364-12-22 המשרד להגנת
הסביבה נ' אבו חסונה
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד משה שמיר

נגד

1. שריף אבו חסונה

2. האני אבו חסונה הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד דור זהר

גזר דין

כתבי האישום; הודאת הנאשמים; והסדר הטיעון

1. הנאשמים הורשעו בת"פ 36972-01-22 על פי הודאתם, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום המייחס לנאשם 1 עבירות של **קיום עסק טעון רישוי ללא רישיון עסק**, לפי סעיף 14 יחד עם סעיף 4 לחוק רישוי עסקים (ריבוי עבירות); **ניהול עסק תוך הפרה ואי קיום של הוראות שנקבעו בתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), תשנ"ח-1998**, לפי סעיף 14 לחוק רישוי עסקים יחד עם תקנות (1)2, (2)2, (7)2, (8)2, (1)5, (1)6 לתקנות רישוי עסקים (תחנת מעבר לפסולת), תשנ"ח-1998 (ריבוי עבירות); **איסור לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים**, לפי סעיף 2 יחד עם סעיף 13(ב)(1) ו-13(ג)(א1)(א) לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984 (ריבוי עבירות); **ואי נקיטת אמצעים הגורמים לזיהום אויר וריח בלתי סביר, אי כיסוי פסולת באמצעות חומר כיסוי, איסור השלכת פסולת במקום שלא נקבע לכך וללא התקנת גידור ושילוט**, לפי תקנות 3, 6, 8(ב), 9 ו-12 לתקנות למניעת מפגעים (ריבוי עבירות).

נאשם 2 הורשע בעבירות של **איסור לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים**, לפי סעיף 2 יחד עם עמוד 1

סעיף 13(ב)(1) ו- 13(ג)(א1)(א) לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984 (ריבוי עבירות); **ואיסור השלכת פסולת במקום שלא נקבע לכך**, לפי תקנה 8(ב) יחד עם תקנה 12 לתקנות למניעת מפגעים (ריבוי עבירות).

2. נאשם 2 צירף את כתב האישום בת"פ 35364-12-22 במסגרתו הורשע על פי הודאתו בעבירות של **קיום עסק טעון רישוי ללא רישיון עסק**, לפי סעיף 14 יחד עם סעיף 4 לחוק רישוי עסקים (ריבוי עבירות); **איסור לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים**, לפי סעיף 2 יחד עם סעיף 13(ג)(א1)(א) לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984 (ריבוי עבירות); **ופינוי פסולת בנין לאתר שלא נקבע לכך**, לפי סעיף 7(ד) יחד עם סעיף 13(ב)(א4) לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984 (ריבוי עבירות).

3. על פי עובדות כתב האישום בת"פ 36972-01-22 (להלן - **התיק העיקרי**) בעת הרלוונטית ניהל נאשם 1 תחנת מעבר לטיפול בפסולת בניין, עסק הטעון רישיון, מתוך מגרש 39 הידוע כגוש 6833 חלקה 4 במושב זיתן (להלן - **תחנת המעבר**). נאשם 2, אחיו של נאשם 1, עבד יחד עמו בתחנת המעבר וסייע לו בהפעלתה.

ביום 5.6.17 וביום 6.6.17 ניתנו לנאשם 1 רישיונות לאיסוף והובלת אשפה ופסולת עבור 3 כלי רכב, ובשום שלב לא ניתן למי מהנאשמים רישיון לניהול והפעלת תחנת המעבר.

החל משלהי שנת 2018 ועד לחודש דצמבר 2019 שכר נאשם 1 את המגרש מידי בעליו לצורך הפעלת תחנת המעבר והפעיל אותה במגרש ללא רישיון עסק מבלי לקיים את התנאים להפעלת תחנת מעבר לפסולת ומבלי שיש בה את התשתיות הנדרשות באופן הבא: שטח תחנת המעבר אינו אטום לחלוט, סביב תחנת המעבר לא נחפרה תעלת ניקוז עשויה בטון, שטח תחנת המעבר אינו מנוקה משאריות פסולת אחת ליום לפחות.

במהלך התקופה האמורה נכנסו לתחנת המעבר, בין היתר, 3 משאיות, כשהן נושאות מכולות עמוסות בפסולת בניין והשליכו את הפסולת על גבי הקרקע החשופה. במקום גם עבד טרקטור שופל בפינוי ומיין הפסולת הפזורה על גבי הקרקע. על גבי הקרקע החשופה במקום נערמו סוללות רבות של פסולת בניין, חלקה לפני עבודות מיין, וחלקה לאחר עבודות מיין.

4. על פי עובדות כתב האישום בת"פ 35364-12-22 (להלן - **התיק המצורף**) בעת הרלוונטית עסק נאשם 2 בהובלה של פסולת בניין באמצעות משאית השייכת לו, מבלי שיש בידיו רישיון עסק בר תוקף לאיסוף והובלת פסולת בניין, ובהשלכתה בשטחים פתוחים ברשות הרבים, לרבות באזור יער בן שמן המשמש ריאה ירוקה לאלפי מטיילים ונופשים.

החל מחודש מרץ 2021 ואילך הוביל נאשם 2 פסולת בניין במשאית והשליך אותה בשטחים פתוחים ברשות הרבים, תוך ביצוע העבירות בשיטתיות ובתחכום ביחד עם פעולות טשטוש והסוואה וזאת במטרה להקשות על הרשויות לאתר אותו ולקשור אותו לפסולת שהושלכה במקום.

א. ביום 9.3.21 בשעה 17:30 נהג נאשם 2 את משאיתו עמוסה בפסולת בניין, חלקי בטון וברזלים, לתוך שמורת יער בן שמן, עשה את דרכו לשטח צדדי סמוך לבית העלמין חדיד, אזור המוכר לרשויות כאתר לא חוקי להשלכת פסולת, והשליך את תכולת המשאית באין מפריע על גבי קרקע בשולי השביל. במטרה למנוע את זיהוי המשאית, ליפף נאשם 2 חלק מלוחית הזיהוי של המשאית בפיסות בד בניסיון להסתיר את מספר הלוחית.

ב. ביום 26.5.21 בשעה 12:35 נהג נאשם 2 את משאיתו עמוסה בפסולת בניין לתוך שביל צדדי בשטח שבין כפר הנוער "עיינות" בגן רווה ל"חוות אנטנות" של חברת בזק הסמוכה לכביש 42 ומושב בית חנן, אזור המוכר לרשויות כאתר לא חוקי להשלכת פסולת וביוב, והשליך את תכולת המשאית במקום.

ג. ביום 1.7.21 בשעה 10:35 נהג נאשם 2 את משאיתו כשהיא עמוסה בפסולת בניין לאתר ליד עיינות, והשליך את תכולתה במקום. לאחר מכן ירד נאשם 2 מהמשאית וטשטש ברגליו את עקבות צמיגי המשאית בחול במטרה להקשות על הרשויות לאתר.

ד. ביום 5.8.21 בשעה 22:00 נהג נאשם 2 את משאיתו כשהיא עמוסה בפסולת בניין, באלות (שקים) מלאים בחול, אבנים, ברזל ופסולת מעורבת, לאתר בתל חדיד, והשליך את תכולת המשאית בחסות החשיכה על גבי הקרקע בשול השביל. לאחר מכן ירד נאשם 2 מהמשאית, האיר בפנס את ערימת הפסולת שעל הקרקע ואסף מתוכה ראיות שעשויות היו לסייע לרשויות לאתר או לקשור אותו לפסולת במקום.

5. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו בתיק העיקרי יעתרו במשותף להטיל על כל אחד מהנאשמים קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות בסכום כפול; באשר לתיק המצורף לא היה הסדר עונשי והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

טיעוני ב"כ הצדדים

6. ב"כ המאשימה טען שהענישה המוצעת במסגרת הסדר הטיעון בתיק העיקרי מקלה וזאת בשל נסיבותיו הספציפיות החריגות של התיק ואין לגזור ממנו גזירה שווה למדיניות הענישה הנוהגת או לענישה הראויה בתיקים דומים.

באשר לתיק המצורף נטען שמדובר ב-4 השלכות פסולת לרשות הרבים, אשר בוצעו במהלך תקופה של כחצי שנה, בתחום, בהסוואה ובטשטוש של העבירות, השלכות שבוצעו במפגיע, תוך זלזול בוטה בכל הקשור לחוקי הגנת הסביבה ובכל הקשור לאפשרות האכיפה של עבירות אלו. נטען שבמעשיו פגע נאשם 2 בערכים מוגנים שעניינם שמירה על הסביבה ומשאבי הטבע, הגנה על איכות החיים, צחות האוויר ואיכות הקרקע.

המאשימה עתרה לקביעת מתחם קנס הולם הנע בין 160-280 אלף ₪, בשים לב לכך שבעבור כל עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים נע שיעור הקנס בין 40-70 אלף ₪, ובית המשפט התבקש

למקם את הקנס בחלקו העליון של המתחם, דהיינו בסך של 280,000 ₪, זאת נוכח עברו הפלילי של נאשם 2 בתחום עבירות הגנת הסביבה והיותו רצידיביסט. התובע הפנה להליך פלילי דומה שהתנהל נגד נאשם 2 (ת"פ (ראשל"צ) 60316-11-20), באותה תקופה בה נאשם 2 ביצע את העבירות דנן, שם נדון ביום 1.3.22 ל-3 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה (עבירות מיום 23.8.20) (תע/1; תע/2).

נטען שאין מקום להקלה משמעותית בקביעת מתחם הקנס הראוי נוכח מצבו הכלכלי של נאשם 2 שכן מדובר ברכיב ענישה עיקרי.

עוד נטען כי מגמת הפסיקה בתקופה האחרונה להחמרה בענישה, כשבמקרים המתאימים בתי המשפט לא מסתפקים בענישה כלכלית וגוזרים גם ענישה ממשית בדמות מאסר לריצוי בעבודות שרות.

לגבי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען כי אמנם נאשם 2 הודה וחסך בזמן שיפוטי, אולם הוא בעל עבר פלילי בתחום, בעל תיקים תלויים ועומדים בתחום זה ומדובר בעבריין סדרתי בכל הנוגע לעבירות על חוקי הגנת הסביבה.

על כן, עתר התובע לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין חודש ל-3 חודשי מאסר בעבודת שירות, ולמקם את עונשו של נאשם 2 באמצע המתחם, כך שיוטלו עליו 2 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס בסך 280 אלף ₪, לצד התחייבות בגובה כפל קנס. בנוסף, התבקשה פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים וחילוט המשאית ששימשה לביצוע העבירה, חילוט חובה בהתאם לסעיף 15ב(ב) לחוק שמירת הניקיון.

7. ב"כ הנאשמים טען שהעבירות נעברו בשנים 2018-2019; כתב האישום הוגש בחלוף 28 חודשים מאז חקירת הנאשמים; היו מעורבים נוספים בפרשה שלא נחקרו תחת אזהרה ובהודעות שנגבו מהם עולה שהם היו שותפים מלאים בעלי מודעות מלאה לביצוע העבירות, הודו שקיבלו כספים מהנאשמים וידעו על כל המתרחש בשטח שבבעלותם, ולא הוגשו נגדם כתבי אישום.

באשר לתיק המצורף, נאשם 2 הודה בכתב האישום בהזדמנות הראשונה כשלא מדובר בעבירות שחומרתן ברף העליון וביצוען טמון אך ורק בקושי כלכלי, בשל היותו מפרנס יחיד, ולא בכוונה לבצע עבירה בזדון. נטען שבניגוד לטענת המאשימה, לפיה מדובר בנאשם רצידיביסט בבחינת "שור מועד", הרי שמרישומו הפלילי עולה שלחובתו הרשעה אחת. גם במקרה דנן נאשם 2 הודה בשני כתבי אישום, חסך בזמן שיפוטי יקר. הסניגור הגיש דפי חשבון בנק של נאשם 2 המעידים על מצבו הכלכלי (נע/1), כשבנוסף, נאשם 2 חלה בקורונה וריאותיו נפגעו (נע/2).

נטען שבתיק העיקרי העבירות בוצעו לפני כ-5 שנים ובתיק המצורף לפני כ-3 שנים, מאז לא נפתחו לנאשם 2 תיקים נוספים והוא לא נחקר בעבירות דומות. הוא הבין את הפסול שבמעשיו. נטען שהטמנת פסולת במטמנה מסודרת היא בעלות של כ-300-400 ₪ לשפיכה, וזהו הסכום שנאשם 2 ביקש לחסוך. נאשם 2 כבר אינו עוסק בתחום וכעת עובד כמכונאי כלי רכב. הוסכם על מתן צו חילוט למשאית שנטען שהיא מושבתת לאחר תאונה.

לעניין גובה הקנס נטען שהקנסות המוטלים נעים בין 5,000-7,500 ₪ לכל שפיכה לצד התחייבות

בשיעור גבוה יותר.

לאור האמור, התבקש בית המשפט לאמץ את הסדר הטיעון בתיק העיקרי, ולהוסיף ולגזור על נאשם 2 מאסר על תנאי לצד קנס מידתי.

8. נאשם 2 בדברו האחרון ביקש סליחה והביע צער על מעשיו, טען שפעל באופן זה בשל מצבו הכלכלי הקשה והיותו אב ל-4 ילדים, וכי עזב את התחום ולא ישוב לבצע עבירות.

דין והכרעה

9. בתי המשפט עמדו לא אחת על החומרה הרבה שיש בעבירות הגורמות נזק לסביבה ועל החובה, כחברה, להקפיד ולשמור על ניקיונה, חוסנה ושלמותה של הסביבה. באשר לעבירות אלה, שעניינן פגיעה באיכות הסביבה בכלל, ושפיכת פסולת בניין בפרט, עמדו בתי המשפט גם על הצורך להידרש לענישה משמעותית בגין זיהום הסביבה, במיוחד מקום בו עבירות אלו מבוצעות על רקע אינטרסים כלכליים.

[רע"פ 362/13 גמיל נ' מדינת ישראל (27.8.13); רע"פ 8478/10 אליאס נ' מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה (24.11.10); רע"פ 9934/08 ג'באלי נ' המשרד להגנת הסביבה (3.12.08).]

בענייננו פגעו הנאשמים בערכים מוגנים שעניינם שמירה על משאבי הטבע, איכות המים והאוויר, שמירה על שלום הציבור, איכות חייו ובריאותו, לצד שמירה על החי והצומח שמסביבנו.

10. מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בתיק העיקרי עולה שנאשם 1 שכר את המגרש והפעיל במהלך שנת 2019 תחנת מעבר לטיפול בפסולת בניין, ללא רישיון עסק לניהול ולהפעלת תחנת מעבר (אלא בידיו רישיון לאיסוף והובלה של פסולת עבור 3 כלי רכב בלבד), כשאחיו, נאשם 2, עבד יחד עמו בתחנת המעבר וסייע לו בהפעלתה. נאשם 1 אף לא קיים את התנאים להפעלת תחנת המעבר לפסולת ומבלי לדאוג לתשתיות נדרשות, ובכלל זה: איטום השטח נגד חלחול, חפירת תעלת ניקוז מבטון מסביב וניקוי השטח משאריות פסולת פעם ביום.

כך, במהלך השנה נכנסו לתחנת המעבר לפחות 3 משאיות לא מורשות, עמוסות בפסולת בניין שהושלכה על גבי הקרקע החשופה, עליה נערמו סוללות רבות של פסולת בניין, שרק חלקה ממוינת.

בתיק המצורף, עסק נאשם 2 במהלך שנת 2021 בהובלה של פסולת בניין באמצעות המשאית שבבעלותו, ללא רישיון עסק בר תוקף לאיסוף והובלת פסולת בניין, חול, אבנים, חלקי בטון וברזלים,

והשלך ב-4 הזדמנויות, בשטחים פתוחים ברשות הרבים, לרבות בשמורת טבע, פסולת בניין כאמור.

חומרה יתרה ניכרת במעשיו של נאשם 2 שביצע את העבירות בשיטתיות ובתחכום רב, תוך נקיטה בפעולות טשטוש והסוואה במטרה להקשות על הרשויות לאתר אותו ולקשור אותו לפסולת שהושלכה במקום. כך, ליפף חלק מלוחית הרישוי של המשאית בפיסות בד, טשטש ברגליו את עקבות צמיגי המשאית ואסף מתוך ערימות הפסולת שהשלך ראיות שעלולות היו לסייע לקשור אותו לאותה פסולת.

בנסיבות אלה, הנאשמים פעלו ללא רישיון עסק, פגעו במעשיהם בסביבה, תרמו תרומה של ממש לזיהום אוויר וקרקע, והכל בשיטתיות, לאורך זמן, תוך תכנון מוקדם ומוקפד, מטעמים כלכליים, כשבענינו של נאשם 2 ננקט תחכום בניסיון לטשטש את מעשיו.

מעבר לנזק שגרמו הנאשמים בפועל לסביבה במעשיהם, הרי שפוטנציאל הנזק יכול היה להיות גדול, במידה ניכרת, למשל מקום בו הייתה הפסולת מחלחלת לקרקע ומזהמת מי תהום.

11. באשר לתיק העיקרי, עינתי בהסדר הטיעון העונשי אליו הגיעו הצדדים ואף אני סבור, כמו התובע, שמדובר בהסדר המקל עם הנאשמים. ואולם, למאשימה עומדת חזקת התקינות המנהלית וחזקה עליה ששקלה ראיותיה בטרם ההגעה להסדר הטיעון ולא נמצא לי טעם מבורר להתערב בהסדר הטיעון, ועל כן אכבדו.

באשר לתיק המצורף, חרף העובדה שכתב האישום מפרט מספר מקרים וריבוי עבירות, הרי שנוכח מבחן "הקשר ההדוק", כאשר העבירות בעלות אופי זהה, ובוצעו בסמיכות זמנים (במהלך חודש-חודשיים), ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד, תוך לקיחה בחשבון של הצטברות המעשים ועונשי המקסימום הקבועים בצד העבירות.

[ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 4748/14 זילחה נ' מדינת ישראל (30.11.15)].

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שבמקרים של השלכת פסולת ברשות הרבים והובלת פסולת ללא רישיון עסק, מנעד הענישה רחב וכולל הטלת מאסר על תנאי (רע"פ 3780/14 **תקלה נגד מדינת ישראל** (29.5.14); ע"פ (מחוזי מרכז) 25233-11-14 **אל סייד נ' מדינת ישראל** (10.3.15)), וכן הטלת תקופות מאסר קצרות לריצוי בעבודות שירות (ת"פ (ב"ש) 25264-04-21 **מדינת ישראל נ' אלסייד** (4.4.22); ת"פ (ב"ש) 29026-05-17 **מדינת ישראל נ' מובילי הר הנגב בע"מ** (26.2.24) (ערעור תלוי ועומד)), לצד קנסות בסכומים של עשרות אלפי שקלים ועד מאות אלפי שקלים, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות, ובהן, חלקו של הנאשם, האם מדובר בנהג שכיר או בבעלים, כמות העבירות וסוג הפסולת המושלכת.

כבר נקבע בפסיקה שקיימת אבחנה ברורה בין מי שמבצע את העבירה כנהג שכיר של אחר, כאשר הוא עצמו אינו נהנה מהרווח הכלכלי הגלום בעבירה, לבין בעלי הרכב או בעלי העסק שמבצעים את העבירה למען השגת רווח כלכלי ונהנים מרווח זה, כאשר עונשם של אלה אמור להיות גבוה יותר מעונשם של הנהגים.

[רע"פ 8487/11 **חברת נמלי ישראל-פיתוח ונכסים בע"מ נ' מדינת ישראל-המשרד להגנת הסביבה** (23.10.12); ת"פ (ב"ש) 29026-05-17 **מדינת ישראל נ' מובילי הר הנגב בע"מ** (26.2.24) (פסקה 26)].

בנוסף, הפסיקה הכירה בעבירות אלה כעבירות כלכליות מובהקות, בעיקר נוכח קיומו של מרכיב כלכלי ברור שעניינו חסכון בעלויות הובלת פסולת הבניין לאתר מורשה וחסכון בתשלום אגרת ההטמנה, כפי שאף טענה ההגנה כאן.

[ע"פ (מחוזי מרכז) 38316-10-13 **תקלה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'** (8.5.14); ע"פ (מחוזי ב"ש) 9068-09-15 **מ.ס. פינוי אשפה בע"מ נ' המשרד לאיכות הסביבה** (24.12.15)].

בענין **תקלה** בפסקה 23 נאמר:

"לענין זה יוזכר, כי המדובר בעבירות שמהותן כלכלית מובהקת, ובמסגרת זו ראוי ליתן את תשומת הלב לעיקרון הידוע כ"הפנמת עלויות", המקובל בדרך כלל בתחום העבריינות הסביבתית ושיש בו ביטוי לפן הכלכלי של העבירות בניסיון להביאן למצב של חוסר כדאיות כלכלית מלכתחילה, על ידי הטלת עונשים כספיים משמעותיים. אין צורך לומר כי אם יביא העברייין הכלכלי בחשבון רווחיו גם את העלויות האמיתיות הכרוכות בביצוע העבירות אותן יהיה חייב הוא לשלם, ככל שיועמד הוא על מעשיו לדין, יהיה בכך אולי משום תמריץ עבורו להימנע מראש מביצוען והוא יחשוב טרם ביצוע העבירה על כדאיותה, בבחינת "סוף מעשה במחשבה תחילה".

13. לאור האמור לעיל, מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 נע מחודש מאסר בעבודות שרות ועד למספר חודשי מאסר בעבודות שרות, לצד קנס בשיעור 100,000-300,000 ₪, בשים לב לכך שבדרך כלל נגזרים קנסות בגובה עשרות אלפי שקלים בגין עבירת השלכת פסולת בודדת (ענין **תקלה**; ענין **מ.ס. פינוי אשפה בע"מ**; ענין **אלסייד**).

בענין זה אפנה לדברים שנאמרו במסגרת ת"פ (ק"ג) 37657-05-19 **מדינת ישראל-המשרד להגנת הסביבה נ' אלקרינאווי ואח'** (2.3.23), לאחר שנסקרה בהרחבה רבה הפסיקה בעבירות אלה, ונגזרו קנסות של 35,000 ₪ ו-38,000 ₪ בגין עבירה אחת של השלכת אדמה מנגרר:

"מהמקובץ לעיל עולה כי סכומי הקנס שהוטלו בגין השלכת פסולת שלא כדין נעו בדרך כלל, למעט מקרים חריגים שאינם משקפים את המגמה השלטת בפסיקת בתי

המשפט, בסך של כ-10,000 ₪ ומעלה (לנהג שכיר, "פועל פשוט") ועשרות אלפי שקלים עד למאות אלפי שקלים לחברה ומנהליה, בשים לב לנסיבות המקרה הנדון והיקף העבירות הנידונות, ויש לשים לב לקביעתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"פ 9068-09-15) כי מתחם העונש ההולם בגין השלכת פסולת יחידה עומד על עשרות אלפי שקלים" (פסקה 9).

14. מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה שהנאשמים הודו כמעט בהזדמנות הראשונה (לאחר שנדחו טענות מקדמיות שהעלו), במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסכו זמן שיפוטי רב ויקר.

נאשם 1 נעדר עבר פלילי.

עם זאת, בעניינו של נאשם 2, לא רק שמדובר בשני כתבי אישום, באופן המעיד על רציביזם בתחום עבירות שפיכת פסולת, כאשר לאחר ביצוע העבירות במסגרת תחנת המעבר יחד עם נאשם 1, שב וביצע את העבירות, באופן עצמאי, באמצעות המשאית שבבעלותו, כמפורט בתיק המצורף, כשנתיים לאחר מכן; אלא שבעברו הרשעה קודמת בגין עבירה זהה, אשר בוצעה ביום 23.8.20, ושבגינה נגזרו עליו ביום 1.3.22 מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪ (תע/2). צא ולמד, כי נאשם 2 ביצע שם את עבירת שפיכת הפסולת כ-8 חודשים בלבד לאחר ביצוע העבירות בתיק העיקרי, לאחר שכבר נחקר בתיק העיקרי דנן בשנת 2019, ושב וביצע את העבירות בתיק המצורף, כשהתיק בו נדון בבית משפט השלום בראשון-לציון תלוי ועומד נגדו (!) (תע/1).

במובן זה, אמנם חלף זמן ניכר מאז ביצוע העבירות (5 שנים בתיק העיקרי ו-3 שנים בתיק המצורף), ואולם ניכר שנאשם 2 שב והסתבך באותן עבירות.

מנגד, לקחתי בחשבון את עובדה שכיום זנח נאשם 2 את עיסוקו בהובלת פסולת בניין והוא עובד כמכונאי רכב, כך שלעת הזו ניתן לומר שפחת הסיכון להישנות עבירות מן הסוג הזה.

עוד לקחתי בחשבון בקביעת מתחם הקנס ההולם את מצבו הכלכלי של נאשם (סעיף 40' לחוק העונשין) (נע/1), ואולם לא מצאתי להעניק לו משקל גבוה, שכן, כאמור, מדובר בעבירות שבוצעו מתוך מניע כלכלי מובהק, כשבעבר הוטל על נאשם 2 קנס בשיעור שאינו גבוה מתוך התחשבות במצבו.

לא ראיתי במצב בריאותו של נאשם 2, שאינו חלילה קשה או יוצא דופן, ככזה שיש בו כדי להשפיע על העונש (נע/2).

15. בנסיבות אלה, מצאתי למקם את עונשו של נאשם 2 מעט מעל לתחתית מתחם העונש ההולם ככל שמדובר ברכיב המאסר בעבודות שרות, ובחלקו התחתון של מתחם הקנס ההולם, ובכך

ייערך איזון בין רכיבי הענישה השונים. בנסיבות, לא ראיתי להורות על פסילת רישיון נהיגה בפועל.

חילוט

16. המאשימה מבקשת להורות על חילוט המשאית ששימשה את נאשם 2 לביצוע העבירה בתיק המצורף. סעיף 15ב(ב) לחוק שמירת הניקיון קובע שכאשר מדובר בעבירה שניה שבוצעה בתוך 3 שנים קיימת חובת חילוט, אלא אם בית המשפט מחליט אחרת מנימוקים מיוחדים שיירשמו. כאמור, גם ההגנה לא טענה לקיומם של טעמים מיוחדים, ולמעשה הסכימה לחילוט המשאית מושא התיק המצורף, לאחר שלטענתה היא עברה תאונה ואינה שמישה.

בנסיבות אלה, אני מקבל את בקשת המאשימה לחילוט המשאית.

17. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. קנס בסך 10,000 או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 15.9.24. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

ב. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע העבירות אותן ביצע בתיק זה למשך שנתיים מהיום, כאשר ההתחייבות על סך 20,000 ₪. **הנאשם התחייב לפניי.**

נאשם 2

א. חודשיים (60 יום) מאסר בפועל שירוצה בעבודות שרות, וזאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 10.7.24 ובהסכמת הנאשם. הנאשם ירצה את עבודות השרות בקאנטרי עירוני עיריית רמלה, רח' זכריה 13, רמלה, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

לתחילת ריצוי העונש יתייצב הנאשם ביום 1.9.24 שעה 08:00 ביחידת ברקאי, עבודות שרות, רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

מובהר לנאשם שבמידה ולא יבצע את עבודות השרות או שלא ישמע להוראות הממונה ולנהליו, יהיה מוסמך הממונה על עבודות השרות להפקיע את עבודות השרות והנאשם יישא יתרת העונש במאסר.

ב. קנס בסך 110,000 ₪ (המורכב מ-10,000 ₪ בהתאם להסדר הטיעון בתיק העיקרי

ו-100,000 ₪ בגין תיק הצירוף) או 10 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-60 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 15.9.24. לא ישולם תשלום במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

ג. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע העבירות אותן ביצע בתיקים דנן למשך שנתיים מהיום כאשר ההתחייבות על סך 200,000 ₪. **הנאשם התחייב לפניי.**

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור את אחת העבירות בהן הורשע בתיקים דנן.

ה. 3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירות של איסור לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים ופינוי פסולת בניין לאתר שלא נקבע לכך.

ו. אני מורה על חילוט המשאית (מ.ר. 01-310-239) מושא כתב האישום בתיק המצורף לטובת אוצר המדינה, והמאשימה תהא רשאית לתפוס את המשאית לצורך חילוט בתוך 45 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"ד, 11 יולי 2024, במעמד הצדדים ובאי-כוחם.